

Bilag 2.

Socialraadet.

Betænkning angaaende det af den internationale Arbejdskonference i Washington i 1919 vedtagne Udkast til Konvention angaaende Kvinders Arbejde før og efter Barnefødsel.

Efter den gældende Lovgivning er Stillingen her i Landet den, at ifølge Fabrikloven af 29. April 1913 § 29 maa ingen kvindelig Arbejder i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Virksomheder og lign. i de første 4 Uger efter sin Nedkomst arbejde i Virksomheden, medmindre det ved Lægeattest godtgøres, at dette kan ske uden Skade for hendes egen eller Barnets Sundhed, hvorhos der i det paagældende Tidsrum er Adgang for hende til i Trangstilfælde at faa offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkning, jfr. en lignende Bestemmelse i Bageriloven af 9. Juni 1920 § 11. Endvidere sikrer Sygekasseloven af 10. Maj 1915 § 23 kvindelige Sygekassemedlemmer en Pengehjælp af mindst 1 Kr. pr. Dag, saalænge Sengelejet varer, indtil 10 Dage efter Nedkomsten, medmindre den ovennævnte Hjælp kommer til Anvendelse, samt, om fornødent, Lægehjælp under Fødslen. Ifølge Fattigloven af 9. April 1891 § 44 er der Adgang til fri Læge- og Jordemoderhjælp uden Fattighjælps Virkning og ifølge Alimentationslovgivningen kan Barselfærdsbidrag samt Underholdningsbidrag, som paalægges vedkommende Barnefader, erholdes forskudsvis udbetalt af det offentlige.

Disse Bestemmelser i vor Lovgivning fyldestgør imidlertid ikke Konventionsudkastet. Da dettes Omraade — navnlig idet det medtager ogsaa Handelsvirksomheder — er betydeligt videre end Fabriklovens, vil det formentlig være mest hensigtsmæssigt, saafremt Konventionen skal tiltrædes, at den da fornødne Lovgivning tilvejebringes, ikke gennem en Ændring af Fabriklovens § 29, men gennem en særlig Lov.

Til at danne Udgangspunkt for Forhandling om en saadan eventuel ny Lov har Socialraadets Sekretariat paa Grundlag af Konventionsforslaget udarbejdet følgende Lovudkast:

Udkast til Lov om Barselhvile m. m.

§ 1.

Ingen Kvinde maa i de første 6 Uger efter sin Nedkomst arbejde i Haandværks-, Industri-, Handels- eller Transportvirksomheder eller i nogen Gren af saadanne Virksomheder. Bestemmelsen gælder ikke Virksomheder, i hvilke kun Medlemmer af den paagældende Kvindes egen Familie beskæftiges.

Om en Virksomhed henhører under denne Lov, afgøres i Tvivlstilfælde af Indenrigsministeren efter Samraad med Handelsministeren.

§ 2.

Naar en Kvinde, der beskæftiges i en af de i § 1 nævnte Virksomheder, tilvejebringer Lægeattest for, at hendes Nedkomst maa antages at ville finde Sted indenfor et Tidsrum af 6 Uger, er hun, uanset den indgaaede Arbejdsoverenskomst, berettiget til at være fraværende fra Arbejdet.

§ 3.

En Kvinde, der beskæftiges i en af de i § 1 nævnte Virksomheder, skal, saafremt hun ammer sit Barn, være berettiget til at faa fri 2 Gange $\frac{1}{2}$ Time hver Dag i Arbejdstiden for at kunne amme Barnet.

I Virksomheder, hvor 25 Kvinder eller derover er beskæftigede, skal der være et særligt, i den kolde Aarstid opvarmet Lokale, hvor de arbejdende Mødre kan give Die.